

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819202040
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7819202040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobkyne R. G., nar. X.XX.XXXX, bývajúcej v Š., M. X, zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, proti žalovanej Poštová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, zastúpenej Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47 232 471, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 6Csp/81/2019-133 zo dňa 12.12.2019, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedeným v záhlaví určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. 4700954786 zo dňa 29.11.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 575,66 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 575,66 € od 12.7.2019 do zaplatenia a žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že Zmluva o úvere č. 4700954786 (ďalej len „Zmluva“) zo dňa 29.11.2013 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovanou je neplatná, eventuálne bezúročná a bez poplatkov a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 575,66 € od žalovanej spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 12.7.2019 do zaplatenia. V žalobe tvrdila, že Zmluva je absolútne neplatná, nakoľko pri akceptácii žiadosti o úver došlo zo strany žalovanej k zmenám návrhu pričom k akceptácii zmeneného návrhu žalobkyňou nedošlo. Pre prípad, že by súd prvej inštancie vyhodnotil Zmluvu ako platnú, poukázala na absenciu zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a/, c/, a j/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“). Uviedla, že celková čiastka úveru vo výške 8.021 € je v zmluve uvedená nesprávne, keďže úver mala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 71,95 € a celková čiastka, ktorú by mala zaplatiť by potom predstavovala sumu 8.634 €. V dôsledku nesprávne uvedenej celkovej čiastky úveru potom bola nesprávne uvedená aj RPMN, ktorá mala byť pri zadaní správnych údajov uvedená vo výške 24,12 %, avšak v Zmluve je uvedená 22,55 %. Úver z uvedených dôvodov považovala za bezúročný a bez poplatkov v súlade s § 11 ods. 1 písm. a/ a b/. Žalobkyňa uhradila žalovanej na úver sumu 4.075,66 €, bezdôvodné obohatenie potom predstavuje sumu 575,66 €. Žalovaná nesúhlasila s podanou žalobou a navrhla ju v celom rozsahu zamietnuť. Mala za to, že žalobkyňa prejavila vôľu byť Zmluvou viazaná čerpaním úveru a pravidelným uhrádzaním splátok. V súvislosti s RPMN uviedla, že táto bola vypočítaná správne.

Ohľadom celkovej čiastky úveru uviedla, že žalobkyňa ako priemerný spotrebiteľ bola schopná urobiť vlastné rozhodnutie ohľadom svojho právneho postavenia v spotrebiteľskom spore a pri uzatváraní Zmluvy vedela o aký úver ide, v akej výške a za akých podmienok jej bude poskytnutý. Celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pričom žalobkyňa do svojho výpočtu zarátala aj poistenie úveru, ktoré však bolo dobrovoľné a nemalo byť do výpočtu zahrnuté. V súvislosti s uvedením adresy žalovanej, na ktorej možno podať reklamáciu uviedla, že v Zmluve je uvedená adresa sídla žalovanej, ktorá je zároveň adresou, kde možno podať reklamáciu.

3. Súd prvej inštancie vykonaním dokazovania zistil, že dňa 29.11.2013 strany sporu uzavreli Zmluvu o úvere - lepšia splátka, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala poskytnúť žalobkyni úver vo výške 3.500 € a žalobkyňa sa zaviazala úver vrátiť v 120 mesačných splátkach po 71,95 €. V zmluve bola uvedená úroková sadzba vo výške 19,90 % ročne, RPMN 22,55 %, priemerná RPMN 19,35 % a celková výška nákladov 4.521,24 €. Dátum prvej splátky bol stanovený na 10.12.2013, dátum splatnosti ďalších splátok ku 10. dňu v mesiaci a dátum konečnej splatnosti 10.11.2023. V Zmluve bol dohodnutý aj základný súbor poistenia. Výpisom z úverového účtu a z poštových poukazov za obdobie od 10.12.2013 do 10.9.2018 mal súd za preukázané uhradenie sumy 4.075,66 € zo strany žalobkyne.

4. Súd vec posúdil podľa § 137 písm. c/ zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 52 ods. 1, § 52 ods. 3, § 52 ods. 4, § 53 ods. 1, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1, § 54 ods. 2, § 54 ods. 3, § 451 ods. 1, ods. 2, § 456 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6, ods. 7, ods. 8, ods. 9, ods. 10, § 11 ods. 1, zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) a skonštatoval, že v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský úver podľa ZoSÚ. Ďalej posudzoval či žalobkyňa má naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby a dospel k záveru, že naliehavý právny záujem tu bol, nakoľko sa určením bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru mohla vyriešiť otázka porušovania spotrebiteľských práv žalovanou, preto žalobe v tejto časti vyhovel. Následne posudzoval platnosť uzavretej zmluvy pričom prijal záver o jej platnosti, nakoľko žalobkyňa akceptovala hoci aj zmenený návrh zmluvy minimálne tým, že úver čerpala a ako aj sama preukázala, úver aj riadne splácala predpísanými mesačnými splátkami. V dôsledku toho pristúpil k posúdeniu prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Skonštatoval, že v dôsledku nesprávne uvedenej RPMN, ktorá mala byť v skutočnosti na úrovni 24,16 % a nie 22,55 %, bola táto uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Taktiež skonštatoval nesprávnosť uvedenia celkovej čiastky úveru vo výške 8.021,24 € (3.500 € + 4.521,24 €), pričom splátka vo výške 71,95 € násobená 120 splátkami predstavuje sumu 8.634 €, potom celkové náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 5.134 € a nie 4.521,24 €. Uviedol, žalovaná neuviedla v Zmluve rozpis splátky v súlade s § 9 ods. 2 písm. k/ a žalobkyňa ako spotrebiteľ potom nemala možnosť z týchto údajov zistiť, aká suma splátky sa použije na zaplatenie istiny, aká suma sa započíta na úroky a aká suma predstavuje poplatok za poistenie. Tým, že žalovaná neuviedla rozpis splátky, prípadne osobitne poplatok za poistenie, mala vypočítavať RPMN z tých údajov, ktoré v Zmluve uviedla a poskytnúť žalobkyni ako spotrebiteľke reálne údaje o celkových nákladoch spojených z úverom. Podľa názoru súdu to možno považovať za nekalú obchodnú prax, keď žalovaná neuvádzala v Zmluve skutočné celkové náklady, o ktoré sa poskytnutý úver navýšil. V dôsledku uvedeného preto považoval úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ čím žalobkyni vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške uplatnenej v žalobnom návrhu a žalobe aj v tejto časti vyhovel. Zároveň zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úrokov z omeškania v príslušnej výške od 12.7.2019, teda odo dňa nasledujúceho po poskytnutí dodatočnej lehoty na plnenie v predžalobnej výzve. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci tak, že žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Proti rozsudku podala odvolanie žalovaná uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/. Namietala, že výška celkových nákladov spojených s úverom nie je povinnou náležitosťou Zmluvy o úvere a mala za to, že Zmluva obsahuje údaj o celkovej čiastke úveru. Argumentovala, že žalobkyňa ako priemerný spotrebiteľ vedela jednoduchou matematickou operáciou (súčtom) vyčíslit celkovú čiastku úveru, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Žalobkyňa poznala výšku istiny aj výšku celkových nákladov. Podľa názoru žalovanej, predmetné uvedenie sumy, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nie je zavádzajúce, je presné a opakovane uvedené v zmluvnej dokumentácii tak, aby bol spotrebiteľ dostatočne informovaný o tom, aká bude jeho celková čiastka, ktorú nakoniec zaplatí. V súvislosti s výškou RPMN uviedla, že táto je vypočítaná správne a v žiadnom prípade nie je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Tvrdila, že výpočet RPMN prostredníctvom internetovej kalkulačky nie je presný, slúži len na informatívne účely a

nie je možné na ne hľadieť ako na záväzný dôkaz. Žiadala preto, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalobkyňu zaviazne na úhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že s rozsudkom súdu prvej inštancie súhlasí a považuje ho za správny, tak po právnej ako aj skutkovej stránke. Opätovne poukázala na nesprávnu výšku celkovej čiastky úveru ako aj nesprávnu RPMN. Žiadala, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok potvrdil a žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne žalovaná uviedla, že zotrváva na svojich vyjadreniach a argumentoch uvedených v odvolaní. Ďalej namietala, že vydaniu odvolaním napadnutého rozsudku nepredchádzala náležitá aplikácia relevantných právnych predpisov a rozsudok nespĺňa požiadavky podľa § 220 ods. 2 CSP. Opätovne tvrdil, že RPMN bola vypočítaná správne a verejne dostupné internetové kalkulačky pre výpočet RPMN poskytujú len informatívny výpočet a tento nie je možné považovať za hodnoverný a použiť ako dôkaz v súdnom konaní.

8. Žalobkyňa v replike taktiež poukázala na svoje predošlé vyjadrenia k odvolaniu. Ďalej argumentovala, že pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere musia byť dohodnuté jej podstatné obsahové náležitosti, ktorou je aj výška RPMN a na základe ktorej si spotrebiteľ vyberá vhodný úver z ponuky rôznych bankových a nebankových spoločností. Opätovne poukázala na nesprávne vypočítanú celkovú čiastku úveru, v dôsledku čoho potom výpočet RPMN vychádzal z nesprávnych údajoch a došlo k skresleniu predstavy spotrebiteľa o danom úvere, keďže sa javil ako výhodný. V súvislosti s verejne dostupnými internetovými kalkulačkami poukázala na rozhodovaciu prax súdov, ktoré tieto kalkulačky používajú pre overenie správnosti výšky RPMN.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

10. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29.4.2021, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

11. Žalovaná v odvolaní uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

13. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil

iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a tomu predchádzajúcemu procesného postupu súdu prvej inštancie dospel k záveru, že vykonané dôkazy súd vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru správne právne posúdil pričom rozsudok aj náležite v zmysle § 220 CSP odôvodnil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery, zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil. Odvolacie dôvody uplatnené žalovanou neboli naplnené.

15. Dôvody rozsudku sú podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalovanej v prevažnej miere už boli predmetom posúdenia súdom prvej inštancie, nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Na zdôraznenie správnosti odvolací dodáva nasledovné:

V konaní nebolo sporné, že úver poskytnutý žalobkyni bol spotrebiteľským úverom, ktorých zákonná úprava je obsiahnutá v zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná v odvolaní tvrdila, že výška celkových nákladov spojených s úverom nie je povinnou náležitosťou Zmluvy o úvere, a toto tvrdenie je správne. Podľa § 9 ods. 2 písm. však zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 2 písm. h/ ZoSÚ celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a podľa § 2 písm. g/ ZoSÚ celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov. Do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. V Zmluve žalovaná uviedla iba výšku celkových nákladov, a to navyše v nesprávnej výške, bez uvedenia celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, pričom ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s ktorou § 11 ods. 1 písm. b/ spája sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Celková výška nákladov je pritom uvedená v nesprávnej výške, nakoľko jednoduchým výpočtom je možné zistiť, že celková výška nákladov bude predstavovať sumu 5.134 € a nie sumu 4.521,24 € ($71,95 \text{ €} \times 120 = 8.634 \text{ €} - 3.500 \text{ €} = 5.134 \text{ €}$). Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť by potom predstavovala sumu 8.634 €, ktorý údaj však v Zmluve absentuje.

18. Žalovaná namietala, že žalobkyňa do výpočtu celkovej čiastky zahrnula aj poplatok za poistenie, ktoré bolo podľa jej tvrdenia dobrovoľné a nebolo podmienkou pre poskytnutie úveru. Žalobkyňa na druhej strane tvrdila, že poistenie musela uzavrieť a nebolo ho možné odmietnuť. Odvolací súd preskúmal Zmluvu a zistil, že v bode 2 Zmluvy sú uvedené možnosti: základný súbor poistenia a komplexný súbor poistenia. Možnosť „bez poistenia“ sa v Zmluve neuvádza. Ďalej sa v Zmluve, okrem iného, uvádza, že dlžník vyhlasuje, že poistenie si vybral slobodne a bez nátlaku, na čo poukázala aj žalovaná. Samotný fakt, že na predtlačenej formulárovej zmluve vyhotovenej žalovanou bez možnosti žalobkyne ovplyvniť jej obsah, a v ktorej sa toto vyhlásenie uvádza, bez tretej možnosti, a to možnosti nevybrať si žiadne z uvedených poistení, nemôže znamenať dobrovoľnosť poistenia. Ďalej je potrebné

poukázať na skutočnosť, že sama žalovaná zahrnula poplatok za poistenie do výšky splátky 71,95 €, pričom ak podľa jej tvrdenia išlo o doplnkovú službu mimo poskytnutého úveru mala poplatok za poistenie uviesť osobitne. Samostatne však poplatok za poistenie v Zmluve uvedený nie je. Jednoduchým výpočtom výšky splátky násobenej počtom splátok je bezpochyby možné dospieť k celkovej čiastke, ktorú má dlžník zaplatiť. V prípade ak žalovaná mala v úmysle uzatvoriť poistenie úveru ako doplnkovú službu, pričom by toto poistenie nebolo podmienkou na poskytnutie úveru, nič jej nebránilo v tom, aby poplatok za poistenie uviedla samostatne, v osobitnej výške a nezarátala ho do výšky mesačnej splátky. Takéto uvádzanie údajov spotrebiteľského úveru potom pôsobí zavádzajúco a vyvoláva mylnú predstavu o celkovej čiastke úveru, pričom, tak ako to skonštatoval aj súd prvej inštancie, pri takomto zavádzajúcom uvedení podstatných údajov spotrebiteľského úveru mohlo ísť o nekalú obchodnú praktiku zo strany žalovanej.

19. V súvislosti s výškou RPMN je potrebné uviesť, že podľa § 19 ZoSÚ prvej vety sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Keďže, ako už odvolací súd vyššie uviedol, celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom boli vypočítané nesprávne, potom aj výpočet RPMN uvedený v Zmluve je nesprávny. Na prijatie tohto záveru je potom irelevantné, aký výpočet poskytujú verejne dostupné internetové kalkulačky a odvolací súd sa výpočtom prostredníctvom nich nezaoberal.

20. V dôsledku všetkých týchto skutočností, je nepochybné, že Zmluva neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a ktorá je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ) obsahuje nesprávnu výšku celkových nákladov spotrebiteľa na spotrebiteľský úver a v dôsledku toho obsahuje nesprávny výpočet RPMN. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ ZoSÚ sa potom takáto zmluva musí považovať za bezúčinnú a bez poplatkov.

21. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania príslúcha protistrane, teda žalobkyni.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).